

Ψαλτικὸν Λειμωνάριον

Ἀκολουθία Ἀναστάσεως

Τόμος Ω΄



Ἐπιμέλεια ἔργου
Ψαλτικὸν Διδασκαλεῖον
«Γύναγμα»



Ἀθήνησι, βκγ΄

Ψαλτικὸν Λειμωνάριον «Ἀκολουθία Ἀναστάσεως» Τόμος Ω΄

Copyright ©: Μελωδικό Καράβι

ISMN:

Γενικὴ ἐπιμέλεια: Νίκος Φραγκάκης

Τηλ: 694 995 4976

Email: nikosfragkakis@hotmail.com

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια, δακτυλογράφηση, στοιχειοθεσία: Λεωνίδας Τσούκαλας

Τηλ: 690 779 8688

Email: leo-tsoukalas@outlook.com

Γραφιστικὴ ἐπιμέλεια: Πολίνα Μωραΐτου

Τηλ: 697 229 1660 - Email: en_kero@yahoo.com

Φιλολογικὴ ἐπιμέλεια: Ἰωάννης Τερζάκης

Τηλ: 694 486 3150 - Email: iat007@yahoo.gr

Κεντρικὴ διάθεση: Μελωδικό Καράβι

Κολοκοτρώνη 49, 10560 Ἀθήνα

Τηλ: 210 322 6313 - Email: melkarprods@gmail.com



«Ἐκ λαμπροῦ πανηγυριστοῦ, ὑπὸ λαμπροῦ μελωδοῦ,
διὰ λαμπροῦ ἤχου, μὲ λαμπρὰς ῥήσεις,
λαμπρῶς τὸ λαμπρὸν τῆς λαμπρᾶς ἡμέρας
συγκροτεῖται μέλος»

(Ἅγιος Νικόδημος, Ἑορτοδρόμιον, σελ. 418)

Τῆ ἀνεσπέρῳ ἡμέρῳ τῆς Βασιλείας Σου

Κατὰ κοινὴ ὁμολογία, ἡ ὑμνολογία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας κορυφώνεται τὴν ἡμέρα τῆς Λαμπρῆς.

Τὰ τροπάρια τῆς πασχαλινῆς ἀκολουθίας δонуὺν τὸ σύμπαν, ὅλο τὸν ὄρατὸ καὶ ἀόρατο κόσμος, μὲ τὸ Φῶς, τὴν Χαρά, τὴν Εἰρήνη τοῦ Ἀναστάσας Χριστοῦ.

Ἡ νίκη ἐπὶ τοῦ θανάτου εἶναι τελεία καὶ ὀριστική.

Ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς «ἐκ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν ἡμᾶς διεβίβασεν».

Αὐτὰ τὰ βιώματα ἀκτινοβολοῦσε ὁ μακαριστὸς γέροντας καὶ κτίτορας τοῦ ταπεινοῦ μας Ἡσυχαστηρίου π. Ἐπιφάνιος. Κυριολεκτικῶς μεταρσιωνόταν μὲ τοὺς ἀναστάσιμους ὕμνους.

Μὲ ιδιαίτερη, λοιπὸν, χαρὰ ἀκούσαμε τὴν πρόσκληση τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου καὶ μουσικοδιδασκάλου κ. Νικολάου Φραγκάκη νὰ γενοῦμε ἔτι καὶ ἔτι τὸν γλυκύτατο καὶ ζωηφόρο καρπὸ τῆς Ἀναστάσεως, μέσα ἀπὸ τὴν παροῦσα ἔκδοση.

Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ φιλόανθρωπος Χριστός, ἅς εὐλογῆ μὲ τὰ δύο Του Χέρια τὴν διάθεση καὶ τὴν προσπάθεια τῶν κοπιώντων καὶ ψαλλόντων. Ὅλοι ἅς ἀτενίζουμε καθαρώτερα πρὸς τὴν ἀνέσπερη ἡμέρα τῆς Βασιλείας Του. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Σπυρίδων καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ
ἐν Χριστῷ ἀδελφοί

ή

Χριστὸς κατελθὼν
πρὸς πάλιν Ἰδοῦ μόνος,
Λαβὼν ἀνῆλθε
πολλὰ τῆς νίκης σκῦλα.

Τὸ ἡμέτερον Πάσχα

Εἶναι πολὺ σπουδαῖο πρᾶγμα καὶ ἀληθινὴ χαρὰ ἡ μετοχὴ τῶν πιστῶν στὴν λατρεία τοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ. Καὶ εἶναι ἀκόμα μεγαλύτερη ἡ χαρὰ ὅταν αὐτὴ ἡ μετοχὴ γίνεται ἀπὸ νέους ἀνθρώπους ποὺ διακονοῦν τὸ ἀναλόγιο μὲ βαθιὰ ἐπίγνωση, ἀξιοζήλευτη κατάρτιση, θερμὴ κατάνυξη καὶ ἀνεπιτήδευτη ἀγάπη γιὰ τὸν Χριστό, τὴν Θεοτόκο καὶ τοὺς Ἁγίους τῆς Εκκλησίας μας.

Ἡ συμμετοχὴ μας στὴν εὐχαριστιακὴ σύναξη εἶναι προϋπόθεση γνησιότητας καὶ αὐθεντικότητας μὲ τὴν ὁποία νοσηματοδοτεῖται, ὄχι μόνο ἡ διακονία τῆς ψαλτικῆς τέχνης, ἀλλὰ ὁλόκληρη ἡ ζωὴ μας, οἱ σχέσεις μας, τὰ ἔργα μας.

Αὐτὴν τὴν μετοχὴ στὴν πηγὴ τῆς ζωῆς, τῆς καλοσύνης, τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἀγάπης ἔχει ἀνάγκη νὰ τὴν ενεργοποιεῖ καρδιακὰ ὁ κάθε πιστός, μέσα στὴν προοπτικὴ τοῦ «ΜΑΡΑΝ ΑΘΑ» τῆς ἀρχαίας ἐκκλησίας, «ὁ Κύριος ἐγγύς».

Ὅταν ὅλα αὐτὰ συνδυάζονται μὲ τὶς εὐχὲς καὶ τὴν εὐλογία τῶν πατέρων, μαζί μὲ τὰ τάλαντα τοῦ δωρεοδότη Χριστοῦ, τότε ἡ ὑμνωδία ἀναδύεται ὡς ὁσμὴ εὐωδίας πνευματικῆς.

Ἡ προοπτικὴ αὐτὴ δὲν εἶναι ἀφηρημένη, φανταστικὴ ἢ φευγαλέα. Εἶναι χειροπιαστή, συγκεκριμένη καὶ ψηλαφεῖται μέσα στὴν λατρευτικὴ σύναξη τῶν πιστῶν, στὴν ποιητικὴ, μελισματικὴ καὶ λειτουργικὴ ὑμνωδία τῶν πατέρων τῆς Κεχαριτωμένης καὶ τοῦ χοροῦ τοῦ Ψαλτικοῦ Διδασκαλείου «Σύναγμα».

Θὰ τολμήσω νὰ πῶ πῶς ἡ προοπτικὴ αὐτὴ συγκεκριαλιώνεται στὴν ὥρα τῆς προσμονῆς ὄλων μας γιὰ τὸ ἡμέτερον Πάσχα, ἀρκεῖ νὰ ἀφήσουμε τὶς ἱεροπρεπεῖς φωνὲς τῶν ψαλτῶν νὰ μᾶς χειραγωγήσουν στὸ Πάσχα τὸ μυστικὸν τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ.

Δημήτριος Χατζηναποστόλου
Ζωγράφος, ὁ τάχα καὶ ἱεροψάλτης

Ὡ θείας, ὦ φίλης!

Ἡ Μεγάλη Ἑβδομάδα ἀποτελεῖ ἐνίοτε τὴν κορύφωση τῆς ψαλτικῆς μελέτης καὶ σὺνάμα τῆς ἐρμηνείας κάθε ψάλτη, ἐνῶ ὡς ἀντικείμενο θεωρεῖται «ἀτέρμονη σπουδή».

Παραταῦτα, δὰ λέγαμε ὅτι ἡ βαρύτητα καὶ ἡ μελέτη δὲν δίνεται ἰσοβαρῶς σὲ ὅλες τὶς ἀκολουθίες καὶ δὴ στὴν Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μάλιστα τὸ σημαντικότερο γεγονός.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου γίνεται δυσκολότερη ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό τῶν ψαλτῶν, τὶς διαφορετικὲς μελωδικὲς γραμμὲς ποὺ ἔχουμε στὴ μνήμη μας, τὴν ἀναστάτωση τῆς μετακίνησης, τὸν συνδυασμὸ πολλῶν βιβλίων, τῶν ἀπαιτήσεων βιασύνης καὶ τῆς συχνότατης διακοπῆς τῆς ροῆς μὲ τὶς ἐνδιάμεσες αἰτήσεις τῶν ἱερέων.

Ἡ παρούσα ἐργασία προέκυψε ὡς ἀνάγκη, μέσα ἀπὸ τὴ μελέτη καὶ ἀναζήτηση διαφόρων μελοποιήσεων καὶ δίδεται ὅπως κατέληξε νὰ φάλλεται ἀπὸ τὸν χορὸ μας τὰ τελευταῖα χρόνια στὸ ἀναλόγιο ποὺ διακονοῦμε.

Ἀρχικὰ χρησιμοποιήθηκε ὡς δακτυλογραφημένη μουσικὴ φυλλάδα, περιέχουσα πλήρη τυπικὴ διάταξη, στίχους καὶ ἀναγνώσματα, ἐνῶ ταυτόχρονα συνδυάστηκαν ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα μουσικὰ ἐγχειρίδια καὶ τέθηκαν οἱ σημάσεις τοῦ ἰσοκρατήματος.

Δημιουργήθηκε, λοιπόν, ἓνα πλήρες ἐγχειρίδιο, ποὺ συμβάλλει στὴν ἡρεμία τοῦ ψάλλοντος ἢ τοῦ χοροῦ καὶ στὴν ἀρτιότερη συμμετοχὴ τους σὲ αὐτὴ τὴ σπουδαῖα ἀκολουθία, μουσικὰ καὶ πνευματικά.

Τέλος, ἔτυχε τῆς παρουσίας μορφῆς καὶ ἐκδόθηκε πρὸς κοινὸν ὄφελος.

Ταυτόχρονα, ὡς ἀφορμὴ μελέτης καὶ κέντριση τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν μελῶν τοῦ Χοροῦ μας, ὁ Ὁρθρος ἠχογραφήθηκε στὸ Καθολικὸ τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου Κεχαριτωμένης Θεοτόκου Τροισῆνος ἀπὸ τὸν Χορὸ μας καὶ τὸν Χορὸ τῶν Πατέρων, μὲ τὴ συμμετοχὴ τοῦ κ. Δήμου Παπατζαλάκη, ὡς σολίστα.

Ὡς κανόνας ἐπιλέχθηκε ἡ μελοποίησις τοῦ γέροντος Δοσιθέου Κατουνακιώτου, ποῦ ρέει ὁμαλὰ καὶ λιτά, θέτοντας τὴν πινελιὰ τῆς ἀγιορειτικῆς προφορικῆς παραδόσεως, ἐνῶ δίπλα του στέκουν οἱ ἀργεῖς Καταβασίεις παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου. Τέλος, στοὺς Αἴνους ἀπαντῶνται μέλη τοῦ Κωνσταντίνου Πρήγγου καὶ τοῦ Ἰακώβου Ναυπλιώτου, ποῦ προσδίδουν τὸ σοβαρὸ καὶ πανηγυρικὸ ὕφος ποῦ ἀρμόζει στὴν ἑορτή.

Εὐχόμεσθε τὸ «ὦ θείας, ὦ φίλης! - Ἀκολουθία Ἀναστάσεως» νὰ ἀποτελέσει ἔμπνευση καὶ μέσο μελέτης, διακονίας, πνευματικῆς ψυχαγωγίας καὶ προσευχῆς.

Ἐκ τοῦ Ψαλτικοῦ Διδασκαλείου «Σύναγμα»

Νίκος Φραγκάκης





Ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως

Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ἑσπέρας καὶ περὶ ὥραν ἑνδεκάτην, σημαίνουσιν οἱ κώδωνες καὶ τὰ σήμαντρα. Ποιεῖ εὐλογητὸν ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τῆς παννυχίδος.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ αὐτὸς Ἱερεὺς·

Δόξα σοι Χριστέ, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Καὶ εὐθὺς τὸ Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρ-
τίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλ-
θέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐ-
ρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν
σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πει-
ρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ ἀναγινώσκει τὸν 11' ψαλμόν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές

ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ εὐθύς ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Μεγάλου Γαββάτου· «Κύματι θαλάσσης» μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς στ', προτασσομένου εἰς τὰ τροπάρια τοῦ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα, «Δόξα Πατρί, Καὶ νῦν». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἄνευ συνα-

πτῆς τὸ κάθισμα· «Τὸν τάφον σου, Γωτῆρ» ἄπαξ. Ἄφ' στ' ὠδῆς, ἄνευ συναπτῆς τὸ κοντάκιον· «Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας» καὶ ὁ οἶκος· «Ὁ συνέχων τὰ πάντα» καὶ μετὰ τούτων, ψάλλονται αἱ λοιπαὶ ὠδαί. Μετὰ τὴν 9' ὠδὴν, λέγεται τὸ Τρισάγιον. Τοῦ δὲ ἀναγνώστου λέγοντος τὸ Τρισάγιον, οἱ χοροὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι τοῦτο ἐστὶν ...

καὶ εὐθύς οἱ χοροὶ ἔνδοθεν τοῦ Ἁγίου Βήματος ψάλλουσι τὸ Ἀπολυτίκιον· «Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον» ἅπαξ.

Ἦχος Δι-θ

Δι

Γα

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θανατον η ζω

Δι

η η α θα α να τος το τε τον α δην ε νε

Βου

Δι

ε κρω σας τη α στρα πη της θε ο τη τος ο τε

δε και τους τε θνε ω τας εκ των κατα χθο νι ων

Βου

α νε ε στη σας πασαι αι δυναμει των ε που

Δι

ρα νι ων εκραυ γα ζον ζω ο δο τα χρι στε

ο θε ος η μων δο ο ο ζα σοι οι οι

Μεθ' ο, ἐξελθὼν ὁ διάκονος (ἢ αὐτὸς ὁ ἱερεὺς ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς) λέγει τὴν ἐκτενῆ δέησιν· Εἴπωμεν πάντες κτλ
Οἱ χοροὶ μεθ' ἐκάστην δέησιν ψάλλουσι τό· Κύριε, ἐλέησον.

Εἶπωμεν πάντες ...	Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)
Κύριε παντοκράτορ ...	Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός ...	Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ...	Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ...	Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους ...	Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ...	Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν ...	Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)

Ὁ Ἱερέυς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος ...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερέυς· Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερέυς· Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν ...

Ὁ Προεστὴς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Κτερεῶσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ μονῇ, ἢ νήσῳ) ταύτῃ καὶ τῷ γένει παντὶ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερέυς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός ...

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν·

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Εἶτα σβέννυνται ἅπαντα τὰ φῶτα καὶ τὰ κανδήλια τοῦ ναοῦ. Οἱ δὲ χοροὶ τῶν ψαλτῶν ἔνδοθεν τοῦ Ἁγίου Βήματος, ἐν μιᾷ φωνῇ καὶ φωτιζόμενοι ὑπὸ τῆς ἀνημμένης λαμπάδος ἐκ τοῦ Ἁγίου Φωτός, ψάλλουσι τὸ 8' ἐωθινὸν δοξαστικόν· Ἴδου σκοτία καὶ πρωί. Ψάλλεται δὲ τοῦτον λυρικῶς τε καὶ εὐφροσύνως, ὅτι Ἀνάστασιν προμηνύει!



Ζ' ἑωθινὸν δοξαστικόν· Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γαϕ

^{Γα}
Δ ο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι υι ω και α

γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

^{Γα}
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

αι ω ω των α α μην

^{Γα}
Ι δου σκοτι α α και πρω ω ι και τι προς το μνη

η μει ει ει ον Μα ρι ι α ε στη κα ας

^{Πα} ^{Γα}
πο λυ σκο ο ο το ος ε ε χου σα α α α

ται αις φρε ε σιν υφ ου που τεθειται αι ζη τει

^{Πα}
εις ο Ι η σου ους αλλ ο ο ρα τους συν τρε ε

Μαζί Γα
 ε ε ε ε ε χον τας μα θη η τας Γα πω ρ τοι ς ο θο ο

Πα Γα
 νι ι ι οι ς και αι τω σου ου δα ρι ι ι

Δι Γα
 ω Δ δ την α να στα α σι ι ι ι ν ε ε τε κ μη ραν

Πα Νη Μαζί Γα
 το ο Γα και α νε μνη σθη η σαν της πε ρι ι του ου

ου ου του γρα α φης Γα μεθ ω ω ω ν και δι ι ω ν

Γα Δι Μαζί
 και η μεις πι ι στευ σα αν τε ς Δ δ α νυ μου με εν σε

Γα
 τον Γα ω ο ο δο ο ο ο την Χρι ι στον Γα



Μετὰ ταῦτα ὁ προεστῶς (ὁ ἱερεὺς) ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὑραϊάν Πύλην κρατῶν τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τῆς πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς καὶ προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων τό· Δεῦτε λάβετε φῶς. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν, ἕως οὗ πᾶς ὁ λαὸς λάβῃ τὸ ἅγιον φῶς.

ᾠχος π̣̣̣̣ Πα ρ

Πα

Δεῦτε λαααβετεεφως εκτουα νε
 σπεεεερουφωωτος καιδοζαασατεε
 Χριστοον τονα νασταα ντα εκ νεε
 εκρων

Ἔτῃ ἐξερχόμεθα μετὰ πομπῆς τοῦ ναοῦ, προηγουμένων λαμπάδων, ἐξαπτερύγων καὶ τοῦ λαβάρου τῆς Ἀναστάσεως, ψάλλοντες τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· Ἦν ἀνάστασίν σου, ὅπερ ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ χοροί, ἕως οὗ φθάσωμεν εἰς τὸ διὰ τοῦτο εὐτρεπισμένον τῆς Ἀναστάσεως ἀνώγειον.

Ἦχος π̣ ϛ̣ Δι-Ϟ

^{Δι}
Τ ην α να στα σι ι ιν σου ου Χρι στε Γω τηρ ^Ϟ
 ἄγ γε λοι υ μνου ου ου σι ιν εν ου ρα νοις ^Ϟ και η
 μα ας τους ε πι γης κα τα ζι ω σον ^Δ εν κα θα
 ρα καρ δι α σε δο ζα ζειν ^Ϟ

Ὄταν δὲ φθάσωμεν εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον, ἔνθα εὐρίσκεται
 προηυτρεπισμένον τρισκέλιον, ἀποτίθησιν ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς τὸ
 ἱερὸν εὐαγγέλιον καὶ θυμιᾶ αὐτὸ.

Ὁ Διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι ...

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν ...

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου εὐαγγελίου ...

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ β' ἐπιθινὸν Εὐαγγέλιον·

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Γαλῶμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἔλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτ' τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποकुλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον; Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἄλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἐφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Ὁ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Μετὰ ταῦτα, ὁ Ἱερεὺς λέγει ἐκφώνως·

Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ ...

Καὶ τοῦ Χοροῦ ἀποκρινομένου τό· Ἀμήν, ἀρχεται ὁ Ἱερεὺς ψάλλων γεγονοτέρα τῇ φωνῇ τὸ παρὸν τροπάριον·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (γ')